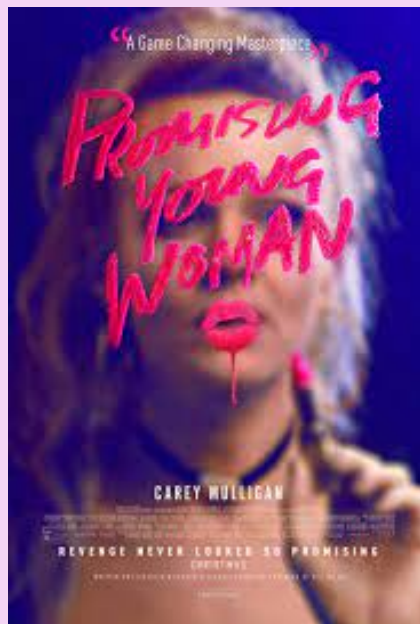

Promising young woman (2020)

Το βραβευμένο με Όσκαρ Καλύτερου Σεναρίου «Promising young woman» βγήκε στις κινηματογραφικές αίθουσες το 2020 και χαρακτηρίστηκε ως feminist revenge movie, η δύναμη του όμως κρύβεται στο γεγονός ότι ανακατασκεύασε το τι θεωρούμε γυναικεία εκδίκηση, μια εκδίκηση χωρίς αίμα μα βαθιά στιγματισμένη από τον πόνο των αμέτρητων θυμάτων της κουλτούρας βιασμού. Ο τίτλος της ταινίας «Promising young woman», δεν είναι τυχαίος αλλά μια ευθεία απάντηση σε μία γνωστή υπόθεση σεξουαλικής παρενόχλησης στο πανεπιστήμιο Stanford το 2016, όπου ο φοιτητής του πανεπιστημίου και καταδικασμένος θύτης, Brock Turner, χαρακτηρίστηκε από τους δημοσιογράφους «Promising young man (Υποσχόμενος νέος άνδρας)» που έχασε τις ευκαιρίες της ζωής γιατί μπήκε φυλακή .... για ένα έγκλημα που ο ίδιος διέπραξε.

Η Emerald Fennell, σεναριογράφος και σκηνοθέτης της ταινίας, καθιστά φανερό τον σκοπό της από τα πρώτα κιόλας λεπτά, όταν οι τίτλοι αρχής δείχνουν μεσήλικες άνδρες να χορεύουν ξέφρενα σε ένα κλαμπ με την κάμερα να κινείται αργά και να κάνει άβολα κοντινά πλάνα στο σώμα τους, αν όμως η σκηνή απεικόνιζε γυναίκες και τα κοντινά πλάνα ήταν σε επίμαχα σημεία του δικού τους σώματος το κοινό δεν θα ένιωθε αμήχανα, γιατί το κοινό κάτι τέτοιο το έχει συνηθίσει. Αμέσως, γνωρίζουμε την πρωταγωνίστρια μας, η Κάσσι (Carey Mulligan), υποκοριστικό για το Κασσάνδρα, είναι μία νεαρή γυναίκα που κοντεύει τα 30 και η Fennell αποκάλυψε πως την ονόμασε έτσι εμπνευσμένη από την Κασσάνδρα την κόρη του Πρίαμου βασιλιά της αρχαίας Τροίας, η οποία σύμφωνα με τον μύθο ήταν καταραμένη να λέει την αλήθεια μα κανείς να μην την πιστεύει.

Η Κάσσι έχει μια αποστολή, κάθε βράδυ «ελαφρά» ντυμένη πηγαίνει σε κλαμπ και προσποιείται πως έχει μεθύσει, τότε «καλοπροαίρετοι» άνδρες προτείνουν να την βοηθήσουν και να την συνοδεύσουν σπίτι της ή .. σπίτι τους. Τη στιγμή, όμως, που προσπαθούν να ασελήσουν πάνω της, εκμεταλλευόμενοι την κατάσταση της και την αδυναμία της να δώσει συναίνεση, η νηφάλια Κάσσι ξυπνά και τα «καλά παιδιά», οι θύτες της διπλανής πόρτας, τρομοκρατούνται γιατί γνωρίζουν ότι οι πράξεις τους ξεπερνούν τα όρια, γνωρίζουν ότι διαπράττουν έγκλημα απλώς στον κόσμο του «τι φορούσες» και του «μήπως τον προκάλεσες» είναι σίγουροι πως δεν θα τιμωρηθούν. Η Κάσσι, όμως, δεν τους σκοτώνει όπως συνηθίζεται στα revenge thrillers, αλλά αρκείται στον τρόπο της συνειδητοποίησης στο βλέμμα τους.

Σταδιακά η εκδίκησή της κλιμακώνεται και στοχεύει συγκεκριμένα πρόσωπα άρρηκτα συνδεδεμένα με τον λόγο που την οδήγησε στο να πάρει έναν ρόλο vigilante. Γιατί όταν ήταν στο πανεπιστήμιο, η Κάσσι και η φίλη της η Νίνα ήταν «πολλά

υποσχόμενες νεαρές γυναίκες» με όνειρα να γίνουν γιατροί, μέχρις ότου μία ομάδα νεαρών φοιτητών βίασε ομαδικά και βιντεοσκόπησε την Νίνα. Οι θύτες δεν τιμωρήθηκαν ποτέ, προστατευμένοι από τις πλούσιες οικογένειές τους, το προφίλ του καλού παιδιού, το πανεπιστήμιο που «δεν μπορούσε να επέμβει», τους

συμφοιτητές που δεν μίλησαν ποτέ, προστατευμένοι από το σύστημα σύμφωνα με το οποίο λειτουργεί η πατριαρχική κοινωνία μας.

Η Fennell με ένα ανατρεπτικό σενάριο ξεσκεπάζει την

κουλτούρα βιασμού, και παραδίδει απαραίτητα μαθήματα για την έννοια της συναίνεσης αλλά και τον ρόλο του εσωτερικευμένου μισογυνισμού στην διατήρηση της πατριαρχίας. Όλα αυτά τα «ντύνει» με παστέλ αισθητική, μακιγιάζ μιας μαύρης κωμωδίας και ποπ τραγούδια, όπως η ενορχηστρωμένη διασκευή του «Toxic» της Britney Spears την στιγμή που η Κάσσι προχωρά αποφασισμένη προς την εκδίκηση των βιαστών της καλύτερης της φίλης. Η Carey Mulligan στον ρόλο της Κάσσι, παραδίδει μια σύνθετη ερμηνεία, καθώς φαίνεται εξαγριωμένη, κυνική, επικίνδυνη ακόμα και αυτοκαταστροφική μα και βαθιά πληγωμένη από τα τραύματα της. Τέλος, το casting των ανδρών που αποπειράθηκαν να παρενοχλήσουν την Κάσσι κατά τη διάρκεια της εκδικητικής αποστολής της αλλά και των πλέον τριαντάρηδων βιαστών της Νίνα ήταν ένα ακόμα έξυπνο όπλο, καθώς οι ηθοποιοί ήταν κατά βάση κωμικοί, γνωστοί για τους ρόλους τους ως τα «καλά παιδιά», όπως ο Bo Burnham, ο Adam Brody από το «The OC» ή ο Max Greenfield από το «New Girl».

Το «Promising young woman» ανοίγει έναν άκρως χρήσιμο διάλογο για το πως οι γυναίκες τελικά δεν θέλουν μια αιματηρή εκδίκηση, θέλουν δικαίωση, θέλουν να υπάρχει σεβασμός στην αυτοδιάθεση του σώματος, θέλουν να προστατεύονται τα θύματα και όχι οι βιαστές, και επειδή έχουμε την δύναμη να αλλάξουμε την κοινωνία που παραλάβαμε, ο συγκεκριμένος διάλογος είναι τουλάχιστον απαραίτητος.

Βασιλική Τσαρπάλα (B4)

Promising
young
WOMAN
💋